

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
II-1 У. 1738/17
31.05.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Десе Симић, председника већа, Драгана Јовановића и Ненада Стојановића, чланова већа, са судским саветником Драганом Ранђеловић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Друштво за производњу, трговину на велико и спољну трговину "А.А." ..., ул. ..., чији је пуномоћник Славенко Милић, адвокат из Вранића, Космајских партизана 165Б, поднетој против туженог Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Сектора за пореско-правне послове и координацију - Регионално одељење за другостепени поступак Ниш, чије предмете је преузело Министарство финансија – Сектор за другостепени порески и царински поступак, Одељење за другостепени порески поступак Ниш, Булевар Немањића 14, Ниш, ради поништаја решења, број 500-433-21-01973/2016-J5001 од 26.12.2016. године, у предмету уписа заложног права, у нејавној седници већа, одржаној дана 31.05.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем, ставом 1. диспозитива, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Филијале Ниш, број 433-16-00004-13/2016-4 од 04.10.2016. године. Тим првостепеним решењем, исправљеним закључком о исправци грешке, број 433-16-00004-13/2016-4 од 26.10.2016. године, наложено је Републичком геодетском заводу-Служб за катастар непокретности у Нишу, да изврши упис заложног права – хипотеку над тужиоцем у корист Републике Србије, као пореског повериоца, под даном, часом и минутом пријема решења, ради обезбеђења наплате недospelог пореза у износу од 7.000.0000,00 динара, и то троипособног стана у у ..., ул. ..., зграда стан ..., са листа непокретности број: ... КО ..., површине 109 м².

У тужби поднетој Управном суду дана 08.02.2017. године, тужилац спори

законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога. Наводи да је нетачно утврђено да је законски заступник тужиоца примио решење од 19.09.2016. године, јер је исто примила Б.Б., која није законски заступник тужиоца, што се може утврдити из потписане доставнице. Такође, ни записник о попису и процени непокретности од 27.09.2016. године, тужиоцу није уручен на Законом прописан начин. Ово јер је према службеној белешци коју је тужиоцу доставио првостепени орган, стоји да је записник оставио у пословним просторијама тужиоца. Са ових и осталих разлога ближе описаних у тужби, предлаже суду да тужбу уважи, оспорено решење поништи и да пресудом реши ову управну ствар и да обавезе туженог да тужиоцу накнади трошкове спора.

Тужени орган је у датом одговору на тужбу остао је у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Решавајући у овој управној ствари без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Сл. гласник РС“, бр. 111/09), испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

У поступку који је претходио доношењу оспореног решења, што произлази из списка и образложења оспореног решења, утврђено је да је првостепени орган решењем број 433-16-00004-13/2016 од 19.09.2016. године, које је уручено тужиоцу дана 26.09.2016. године, одредио привремену меру обезбеђења наплате пореза – упис хипотеке у виду законског zaloжног права у корист Републике Србије на њеној непокретности, троипособног стана у у ..., ул. ..., зграда стан ..., са листа непокретности број: ... КО ... површине 109 м², ради обезбеђења наплате пореза у износу од 7.000.0000,00 динара, који није доспео на наплату, али је покренут поступак контроле. Даље произлази да је Записник о попису и процени тржишне вредности непокретности, под бројем 433-16-00004-13/2016-1 сачињен дана 27.09.2016. године, којим је утврђен укупни износ процењене вредности непокретности од 10.637.301,28 динара, који записник је тужиоцу уручен 27.09.2016. године, а потврђено службеном белешком број: 433-сл/2016-105 од 27.09.2016. године, сачињеној од стране службених лица: В.В.и Г.Г., уз присуство сведока: Д.Д.и Ђ.Ђ..

Законом о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС“, бр. 80/02...15/16), одредбом члана 86. став 1., прописано је да се ради обезбеђења пореског потраживања у принудној наплати пореза на стварима, односно имовинским правима пореског обвезника, установљава законско zaloжно право у корист повериоца, док је чланом 87. став 1. тачка 2. прописано, да Пореска управа решењем налаже попис непокретности, а ставом 2. истог члана Закона, да се решење из става 1., доставља пореском обвезнику и одговарајућим регистрима, дужницима пореског обвезника, односно банци и ставом 3. истог члана Закона, да по извршеном

попису покретних ствари или непокретности Пореска управа решењем налаже одговарајућем органу да изврши упис заложног права у регистар покретних ствари, непокретности.

Како је тужиоцу решењем првостепеног органа број 433-16-00004-13/2016 од 19.09.2016. године, применом одредбе члана 66. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС”, број 80/02....15/16), одређена привремена мера обезбеђења наплате пореза – упис хипотеке у виду законског заложног права у корист Републике Србије на његовој непокретности, тужени орган правилно налази да су се стекли услови за доношење ожалбеног решења, сходно члана 87. став 3. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, да по извршеном попису покретних ствари или непокретности Пореска управа решењем налаже одговарајућем органу да изврши упис заложног права у регистар покретних ствари, непокретности.

Са наведених разлога, Суд налази да је правилно поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио, жалбу тужиоца, у поступку, у коме није било повреда правила поступања од утицаја на законитост оспореног решења, при чему је за своју одлуку дао довољне и јасне разлоге, уз детаљну оцену навода жалбе, који су поновљени наводи тужбе, које у свему, као правилне, прихвата и овај Суд.

Одлучујући о предлогу тужиоца да Суд реши ову управну ствар у спору пуне јурисдикције, Управни суд налази да није основан. Ово стога, што је оспорено решење правилно и на закону засновано, па нису испуњени услови за његов поништај, а тиме ни за могућност да овај Суд, у смислу одредбе члана 43. став 1. Закона о управним споровима, пресудом реши ову управну ствар, јер је претпоставка за решавање у спору пуне јурисдикције претходна оцена суда да управни акт треба поништити.

Управни суд је овај спор решио без одржавања расправе, у смислу чл. 33. ст. 2. Закона о управним споровима, будући да предмет спора не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, с обзиром да се тужбом оспорава законитост решења туженог у делу који се односи на повреду правила поступка, а што је овај суд могао да цени на основу стања списка предмета без одржавања јавне расправе.

По оцени Суда, оспореним решењем туженог органа није повређен закон на штету тужиоца, па је Суд, на основу члана 40. став 2. и члана 46. став 2. Закона о управним споровима, одбио тужбу као неосновану, одлучујући као у ставу I диспозитива.

Будући да је тужба одбијена, Суд је, на основу члана 67. Закона о управним споровима, одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, у смислу члана 153. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, број 72/11...55/14), а у вези са чланом 74. Закона о управним споровима, одлучујући као у ставу II диспозитива.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана: 31.05.2018. године, II-1 У. 1738/17

Записничар
Драгана Ранђеловић,с.р.

Председник већа-судија
Деса Симић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЈЗ